Pasqua Granada

Per PepMaria el dl., 20/06/2011 - 09:00

Dilluns passat dia 13 de juny vam tenir festa a Catalunya. Era la Pasqua Granada o Pasqua de Pentecosta. Celebràvem la vinguda de l'Esperit Sant. Això de l'Esperit Sant és difícil d'explicar. Té a veure amb un Déu que ens estima i ens acompanya "per totes bandes":

- des de més enllà de la història com a Pare creador i Terme joiós de les nostres vides i d'aquesta història;
- des de dins de la història com a Fill de carn i ossos que camina al costat nostre, que va viure la fraternitat sense fronteres i l'amor incomprensiblement fidel de Déu;
- i des de dins del cor com a Esperit Sant que truca a cada porta per portar-nos el consol, la pau i la llum: perquè puguem viure seguint l'estil solidari i confiat de Jesús.

Adjunto una pregària a l'Esperit Sant. És d'un que li ha obert la porta , l'ha acollit i s'ha posat a parlar amb Ell *como un amigo habla a otro amigo*: de la manera com Ignasi de Loiola diu que hem de pregar. Pep----------Benvingut, Esperit Benvingut, Esperit. Ets tu!Passa, no et quedis a la porta.Passa fins a la sala d'estar.Seu, vinga, amb confiança. No sabia si vindries.Ho estava esperant i ho desitjava...però dubtava:pensava que no fossis només per a la gent important,els savis, els sants, els perfectes... Veig que véns a totes les cases,les grans i les petites.Tenia esperança,però de vegades se'm menjaven els dubtes :¿que vindrà també a casa meva,tan pobre i tan petita ?No saps la il·lusió que em fa! Has vingut: ja ets aquí.No ets un luxe, ni un regal car.Has vingut i estem aquí junts.Gairebé no m'ho puc creure! Si et sembla, t'ensenyo casa meva.Està una mica deixada, ja ho veus.Una mica de pols que sempre es cola.Molt de desordre.Roba bruta que mai no acabo de rentar.També hi ha fang als racons i al passadís.Potser Tu, que ets aire fi i constant,ho podràs netejar tot.No tinguis por de bufar. Fa fred oi?Sí, no és una casa càlida.Aquí dins hi ha poc ambient.Potser Tu que ets foc,la podràs escalfar.No tinguis por de cremarni d'ambientar totes les habitacions.M'agradaria repartir escalforentre tots els qui s'apropin a mi. Per a quant de temps véns ?Tant de bo que et quedis molta estona !Tenim tantes coses per parlar...Et pots quedar tot el dia,i demà,i passat demà.Tant de bo que no marxis mai !Tant de bo que no et tregui mai !Tu no marxis encara que jo et tregui, si et plau. M'agrada que siguis aquí,tots dos junts.Tinc tantes coses per explicar-te...Mil projectes!I vull capgirar la casa de dalt a baix.T'ho explicaré tot.Però resulta que ara no se m'acut res.Estic amb tu i t'he de dir que...Però m'emociono i no em surt res.Estic molt content al costat teu,no saps quina il·lusió em fa la teva visita. Diuen que Tu fas profetes.No sé ben bé què vol dir això, però m'ho imagino:homes que mai no s'estan parats;dones que trenquen motllesi no repeteixen la història;sempre en camí buscant la novetat,més enllà dels senders trepitjats. Deixar-ho tot,superar-ho tot,donar-ho tot...I obrir camins,els teus camins. Estic una mica lluny d'aquestes meravelles,amb aquesta casa tan bruta i desangelada.Però si Tu has vingutés que deus pensar que ha arribat el moment.M'agradaria.De veritat que m'agradaria, t'ho juro! Patxi Loidi